

[Strøm.]

Udvalg, der beskæftiger sig med Rabatkortordningen, men da det viser sig, at en Del af de ærede Ordførere ikke er Medlemmer af dette Udvalg, skal jeg i Stedet for tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et særligt Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om visse søfarendes Ret til Afregning med Statskassen m. m.

Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4857; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 4234).

Sagen sattes til Forhandling.

Poul Hansen (Svendborg): Det er med Tilfredshed, vort Parti ser paa Fremsættelsen af et Lovforslag, der har den Hensigt at bøde paa en hel Del af de økonomiske Problemer, der har mødt dem af vore Søfolk, som ved Besættelsen den 9. April 1940 blev afskaaret fra Hjemlandet. Allerede ved Behandlingen i September forrige Aar af Forslaget om danske søfarendes Mindefond pegede jeg paa disse Problemer og udtalte, at en Løsning af disse hastede. Jeg var allerede dengang klar over, at en god og fuldt retfærdig Løsning vilde blive vanskelig, ja, vel ogsaa nok umulig. Alligevel maa jeg sige her til at begynde med, at jeg synes, det har været længe med Fremsættelsen af dette Lovforslag. Jeg tror, at mange søfarende efterhaanden helt havde opgivet Haabet om en Lovgivning, belært som disse Folk nu engang er om Samfundets Glemsomhed. Men nok om det, bedre sent end aldrig. Givet er det imidlertid, at Rigtigheden af Principperne i det Lovforslag, vi her behandler, vil volde Diskussion.

Forslaget gaar bl. a. ud paa at give danske Søfolk Udligning for de ringere Lønvilkaar, som de i adskillige Tilfælde har levet under i den fremmede Fart. Denne Udligning skulde saa bl. a. bruges til Udkvittering af de Laan, som de Paarørende har faaet af Statskassen, medens Resten skal udbetales. Det er vist, kan jeg godt sige, Lovforslagets Hovedindhold. Og her er det, at man, og med nogen Ret synes jeg, kan udtrykke sin Tvivl om, at Retfærdighed og Lighed sker Fyldest. Vi kan blot holde os til de i Bilaget

til Bemærkningerne opførte Eksempler. Den i disse Bilag nævnte Skibsfører kan foruden Saldokvittering for Laanet til Hustruen, 28 800 Kr., faa udbetalt 1 200 Kr. kontant af Statskassen, medens den nævnte Matros, der faar Minussaldo, og hvis Hustru kun har faaet udbetalt 14 000 Kr. som Laan, stadig bliver 4 925 Kr. skyldig. I hvert Fald: paa anden Maade kan jeg ikke forstaa § 4, Stk. 2. Hvis man vil anlægge Forslagets Princip, er det fuldt ud korrekt, men hvis man vil gaa ud fra noget andet, nemlig at begge Parter har haft lige store Afsavn og Lidelser — og det har de i Regelen menneskeligt — synes dette lidet rimeligt. Dertil kommer, at vel er Skibsføreren over sine Laanebesværligheder — jeg holder mig stadig til de anførte Eksempler —, men Matrosen hænger med en Gæld til Statskassen paa smaa 5 000 Kr., som han har meget ringe Udsigt til at afvikle uden mange Aars økonomiske Afsavn. En og anden af dem vil vel forsøge, og det er ikke de ringeste, andre vil opgive det fuldstændigt, sig selv til Tort og Ærgrelse, Staten til liden Glæde.

Jeg synes derfor, det er værd at overveje, om der ikke kan findes en anden Udvej, f. Eks. den, at vi foretager en ligelig Fordeling mellem alle disse Søfolk under Hensyntagen til deres Fart og derudover kvitterer Laanet eller en betragtelig Del deraf. I sidste Tilfælde kunde man lade en Del af den udbetalte, lad os sige Hædersbevisning afgaa paa Laanet. Jeg indrømmer, at man derved ikke opnaar fuld Retfærdighed, men jeg tror alligevel mere Lighed; Laanet bringes ud af Verden, og Søfolkene kan aande lettet op. Jeg er som sagt ikke blind for, at der er Skavanker ogsaa ved denne Udvej, men jeg henstiller, at vi drøfter dem i det Udvalg om Sagen, som i alle Tilfælde bliver nødvendig.

Vil man ikke gaa ind paa denne Tankegang, vil man ikke ændre Grundprincippet, saa er der dog enkelte Ting i Forslaget, som det foreligger, der bør drøftes.

Lad mig nævne, at Forslaget udtrykkeligt undtager Fiskere. Det angives, at Grunden er den, at Fiskernes Indtjeningsmuligheder herhjemme og ude har ligget afgørende forskelligt fra Søfolkene, ligesom de Oplysninger, man skal bruge til Foretagelse af Afregning, i de enkelte Tilfælde vil være vanskelige at tilvejebringe — det vil nu ogsaa kunne blive Tilfældet for Søfolkene Vedkommende, det bliver ikke noget helt lille Arbejde. Jeg vil hertil sige, at det er rigtigt, at mange Fiskere har tjent mange Penge i England under Krigen, og det benægtes vistnok heller ikke fra Fiskernes Side,